

Полијелеј је познато средство осветљавања храмова карактеристичног порекла и настанка.

У доба Византије цареви и владари су, у обалстима којима су валдали, своје круне даривали катедралним (епископским) храмовима. Свештеници су ове дарове постављали у централни део храма. Испод круне је стајао свећњак који се завршавао у облику крста украшеног драгим камењем “представљајући Христов тријумф над светом владара и власти”. Ових круна је током времена било све више образујући познате полијелеје који данас господаре централним делом храмова.

“Лепота храма нам показује красоту и благопоредак творевине, а висеће светиљке подражавају звезде, док круг означава свод небески”, каже свети Симеон Солунски.

Недеља 7. по Духовима
Светих отаца шест Васељенских сабора

Јеванђеље по Матеју
(Зач. 33. Гл. 9, ст. 27 – 35)

Јеванђеље по Јовану
(Зач. 56, гл. 17, 1-13)

Апостол Римљанима гл. 15., 1-7; Јеврејима 13, 7-16

При храму Св. Константина и Јелене свакодневно се савршавају богослужења:

јутарња: 7:30 часова

вечерња: 17 часова

Света Литургија

Средом 7:30 часова

недељом и празником: 8 часова

КУПОВИНОМ СВЕЋА У ЦРКВИ ПОМАЖЕТЕ СВОЈУ ЦРКВУ

www.svkonstantin.org E-mail: crkva@svkonstantin.org

Телефон храма: 018/ 535 333 ; 539 383

ЧУДА ВЕРЕ

“По вери вашој нека вам буде”

У данашњој јеванђеоској причи говори се о два Христова чуда: исцелењу двојице слепаца и једног глувог опседнутог. Јеванђелисти често помињу исцелења слепих како би показали да је Исус Месија, Онај који је очекиван да би, између осталог, и слепима даривао светлост. Својим божанским ауторитетом Христос објављује да је “светлост свету” (Јн. 8,12). Додирује очи двојице слепаца и каже им: “нека вам буде по вашој вери” (Мт. 9,29).

Вера и чуда

Вера чини чуда. Но чуда нису неопходна вернима но невернима и почетницима. Карактеристично је да свети никада од Бога не траже чуда за себе већ за друге. Чуда се нису догађала само у доба Христа; има их у свако време. Ако су, међутим, чуда после ширења хришћанства проређена, то не значи да Бог тиме потцењује човека већ, како тврди св. Јован Златоусти, сасвим супротно.

Смањење броја чуда током периода врхунца Цркве може да се упореди са умањеним даривањем благодати вернику након њене прве посете. У оба случаја умањење бива ради васпитавања и сазревања верних. “Знаци” и “чуда” су били неопходни за чирење Јеванђеља у свету. У наставку само “знаци” остају неопходни, како би потврђивали веру хришћана. А ови “знаци” су углавном дела вере којима се Бог прославља од стране људи.

Стварање и ново стварање

Но вратимо се причи јеванђелиста Марка. Речи “нека буде” из данашње приче не могу а да нас не подсети на стваралачку заповест Божју током стварања света. Оваллођени Син Божји приступа новом

Оваплоћени Син Божји приступа новом стварању света. Долази да поново васпостави своје, грехом и смрћу посрнуло, створење. И то се види чудима која остварује обнављајући човекову природу.

Ауторитативном заповешћу Божјом створен је свет и човек. Истим ауторитетом поново се Сином Божјим ствара човек. На тај начин човек постаје једно ново створење, члан Цркве, наследник божанских дарова; ослобођен од слепила, робовања зломе, од мржње и смрти.

Објашњење догађаја чуда

Упечатљиво је објашњење које фарисеји дају за чуда која су се збила. Народ се диви, изненађен је и препознаје неуобичајени и јединствени карактер исцелења које Христос чини. Насупрот томе фарисеји тврде да “помоћу кнеза демонског изгони демоне”. Исцелење објашњавају као последицу сарадње Христа и демона. Изокрећу стварност открочења љубави Божје према човеку приписујући дела Божја демонима.

Тумачења у овом правцу представљају светогрђе према Духу Светоме; онај који у Христовом делу не препознаје Духа Светога и не види снажно деловање Божје против елемената пропадања и смрти, тај светогрди према Духу Светоме. Тај толико изокреће ствари да и себе самога лишава сваке наде у преумљење и опроштај.

Од фарисејизма до рационализма

Вредно је помена то што фарисеји не негирају стварност чуда Христових, али покушавају да их објасне на начин који наглавачке изокреће истину. На тај начин фарисеји постају претече разних рационалиста потоњих времена који су чуда Новог Завета објашњавали природним законима, психолошким појавама или чак и привиђењима.

Према чудима се не треба односити на хладан и рационалан начин, нити се чуда остварују да би код човека изазвала веру, већ ту исту веру она претпостављају; догађају се због живе и испољене вере. А неопходно је и чисто срце ослобођено од злобе, самобитовања и мржње. Потребно је и божанско просветљење како би човек у Христовим чудима препознао откривање царства Божјег, пројаву божанске љубави, нови свет наде који просијава људима.

Чуда љубави Божје нису престала до данас, нити су спречена злонамерним објашњењима противника вере. Једино што је неопходно је да их човек сагледа кроз призму живе вере и светим тајнама Цркве; то (свете тајне) су уосталом непрестана чуда Духа Светога кроз сву историју живота Цркве.

Јеванђеље по Матеју

А кад је Исус одлазио оданде, за њим иђаху два слепца вичући и говорећи: Помилуј нас, сине Давидов!

А када дође у кућу, приступише му слепци, и рече им Исус: Верујете ли да могу то учинити? А они му рекоше: Да, Господе.

Тада се дохвати очију њихових говорећи: По вери вашој нека вам буде.

И отворише им се очи. И запрети им Исус говорећи: Гледајте да нико не дозна!

А они изишавши, разгласише га по свој земљи оној.

Када пак они излажаху, гле, доведоше му човека нема и бесомучна.

И пошто изагна демона, проговори неми. И дивљаше се народ говорећи: Никада се то није видело у Израилју.

А фарисеји говораху: Помоћу кнеза демонског изгони демоне.

И прохођаше Исус по свим градовима и селима учећи по синагогама њиховим и проповедајући јеванђеље о Царству, и исцељујући сваку болест и сваку немоћ у народу.

ПОЛИЈЕЛЕЈ

